

Міністерство освіти і науки України Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» Інститут прикладного системного аналізу

Лабораторна робота № 5

з курсу «Чисельні методи 1» з теми «Інтерполювання фцикцій» Варіант № 16

> Виконав студент 2 курсу групи КА-91 Панченко Єгор Станіславович перевірила старший викладач Хоменко Ольга Володимирівна

Завдання: дана функція $f(x) = x + \frac{8}{1 + e^{\frac{x}{4}}}$. Побудувати інтерполяційний многочлен Лагранжа, перший та другий інтерполяційні поліноми Ньютона.

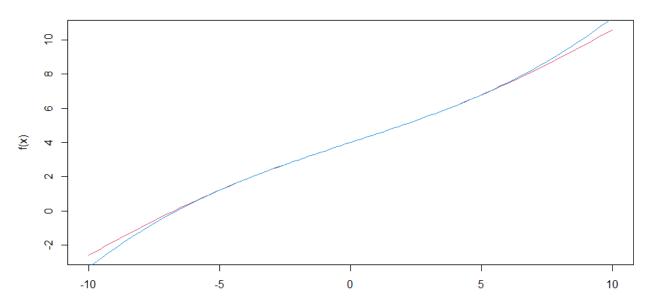
1. Текст програм

```
#include <vector>
#include <math.h>
#include <cstdio>
#include <assert.h>
using namespace std;
namespace Laba5 {
   double f(double x) {
       return (x + 8.0 / (1 + exp(x / 4)));
double gnLangrange(double x, vector < double > points) {
   double res = 0;
   for (int i = 0; i < points.size(); i++) {</pre>
       double mlt = 1;
        for (int j = 0; j < points.size(); j++) {</pre>
            if (i == j) {
            mlt *= (x - points[j]) / (points[i] - points[j]);
       res += Laba5::f(points[i]) * mlt;
   return res;
void PolLangrange() {
   printf("Interval is [-10, 10]\n");
   printf("Langrange\n");
   vector < double > points = {-4, -2, 0, 2, 4};
   vector < double > another points = {-10, -5, -3, -1, 1, 3, 5, 10};
   printf("Values in points: f g\n");
   for (auto i : points) {
       printf("\t%10.5lf %10.5lf %10.5lf\n", i, Laba5::f(i), gnLangrange(i,
points));
```

```
printf("Values in another points: f g\n");
    for (auto i : another_points) {
        printf("\t%10.5lf %10.5lf %10.5lf\n", i, Laba5::f(i), gnLangrange(i,
points));
double diff(vector < double > x) {
    double res = 0;
    for (int j = 0; j < x.size(); j++) {</pre>
        double dn = 1;
        for (int i = 0; i < x.size(); i++) {</pre>
            if (i == j) {
                continue;
            dn *= x[j] - x[i];
        res += Laba5::f(x[j]) / dn;
   return res;
double delta_y(double i, double k, vector < double > &points) {
   if (k == 0 /*&& i >= 0 && i < points.size()*/) {</pre>
        return Laba5::f(points[i]);
    return (delta_y(i + 1, k - 1, points) - delta_y(i, k - 1, points));
double gnNewtonLection(double x, vector < double > points) {
    double res = 0;
    double mlt = 1;
    for (int i = 0; i < points.size(); i++) {</pre>
        res += mlt * delta y(0, i, points);
        if (i + 1 == points.size()) {
            break;
        mlt *= x - points[i];
        mlt /= 2;
    return res;
```

```
double gnNewtonLectionSecond(double x, vector < double > points) {
    double res = 0;
    for (int i = 0; i < points.size(); i++) {</pre>
        res += mlt * delta_y(points.size() - 1 - i, i, points);
        if (i + 1 == points.size()) {
           break;
       mlt *= x - points[points.size() - 1 - i];
       mlt /= 2;
   return res;
double gnNewton(double x, vector < double > points) {
    double res = 0;
    vector < double > curr;
    double mlt = 1;
    for (int i = 0; i < points.size(); i++) {</pre>
        curr.push_back(points[i]);
        res += diff(curr) * mlt;
        if (i == points.size()) {
           break;
       mlt *= x - points[i];
    return res;
void PolNewtonFirst() {
    printf("Interval is [-10, 10]\n");
    printf("Newton\n");
    vector < double > points = {-4, -2, 0, 2, 4};
    vector < double > another points = {-10, -5, -3, -1, 1, 3, 5, 10};
    printf("Values in points: f g\n");
    for (auto i : points) {
        printf("\t%10.5lf %10.5lf %10.5lf\n", i, Laba5::f(i), gnNewtonLection(i,
points));
    printf("Values in another_points: f g\n");
    for (auto i : another_points) {
        printf("\t%10.5lf %10.5lf %10.5lf\n", i, Laba5::f(i), gnNewtonLection(i,
points));
```

2. Графіки поліномів

Puc.3.3 1 Червона крива - f(x); Синя крива - інтерполяційні многочлени

3. Результат роботи програми

4. Висновок

У ході виконання лабораторної роботи було програмно реалізовано метод побудови інтерполяційного поліному Лагранжа, першого та другого інтерполяційних многочленів Ньютона.

Таблиця скінченних різниць побудована не була — замість неї реалізовано функцію $delta_y()$, яка дозволяє вирахувати скінченну різницю k-го порядку з індексом i лише за числами iта k.

3 графіків можна зробити висновок, що функція дуже гарно апроксимується в околі нуля. При більших значеннях функції починають відрізнятися все більше і більше.

Письмова частина

При обрахунках було допущено округлення з метою спрощення розрахунків. Виявилося, що кубічні сплайни та інтерполяційний многочлен Лагранжа приймають один й той самий вигляд.

```
4 2.97 4 5.02
a Basherno d
   g(x)= { a+b+(x)+(1-x2+d+x3, x=t-z;0] : g, az+b*(x-z)+(z-2)+(z-(x-z)+dz-(x-z)) xelo;z) : g,
                                                                          g'= 3dix2+2cix+b;
g'=6dix+2ci
g'=3dz(x-2)2+2ci(x-2)+b?
Mot buconstance oucreus
      91(-2)-2.

91(0)=4

92(0)=4

92(2)=5.07

92'(0)=91'(0);91'(-2)=0.

92''(0)=91'(0). 91''(2)=0.
                                                                           1924 = 6 dz(x-2) + 2Cz
   Dre enpoyeene pozpakymil primineno gil-2)=3 i gil2)=5. Togi
        -12dz+2(z = 2C)
-12dz+2(z = 0
2(z=0)
         = > \int_{1}^{2} (12dz - 4(z+bz) - 4(cz-6dz) + 8dz = 1
= > \int_{1}^{2} (2bz - 4(z+bz) - 4(cz-6dz) + 8dz = 1
= > \int_{1}^{2} (2bz - 4(z+bz) - 4(cz-6dz) + 8dz = 1
= > \int_{1}^{2} (2bz + 8dz = 1)
              (2=0
                                                                                                            az=5
```

 $= \frac{3}{8}(x^2 - 2x) = (x^2 - 4) + \frac{5}{8}(x^2 + 2x) = x^2 - x^2 - \frac{6x}{8} + \frac{10x}{8} + 4 =$ = × + 4/

